

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

א ברענעדיגע פלאם

אויף זיין איבערגעאייילטקייט און זיינע שלעכטע רייד. א ווייטאג האט אנגעכאפט אלע קינדער. אויף די אייגענע ביינער האבן זיי זיך געלערנט די שלעכטע השפעה פון די וואס רעדן צו אלע לשון הרע'ס. אזוי ווי מיר האבן לערנען אין די מעשה פון הייליגן רבי'ן איבער די 'רעדערס' ווי זיי האבן געברענגט צושטערונג, טויט, און חורבן.

אט ליינט איבער זיי:

ביים סוף מעשה פון דער חג? האבן מיר געלערנט אז ווען די צייט פון דעם זמן איז אנגעקומען זיך צו געזעגענען פון דעם וועלט, האט ער גערופן זיינע קינדער, און זיי געזאגט: "איך לאז ענק איבער דעם ספר, און דעם ספר שטייען אלע נעמען פון די שדים, און איר זעט אז איך בין זיך צו באנוצן מיט דעם ספר בקדשה. אבער איך באנוץ זיך נישט דערמיט קיינמאל. פארוואס? ווייל איך האב אמונה אין באשעפער."

"איך בעט ענק מיינע טייערע זון, אז איר זאלט זיך אויך נישט באנוצן דערמיט, נאר איר זאלט האבן אמונה אין באשעפער."

און דער חכם איז נפטר געווארן.

זיינע קינדער האבן זיך נישט באנוצט מיט דעם, ביז ווען עס איז אנגעקומען צום אייניקל. ער האט געהאט גרויסע טעכטער און ער האט נישט געהאט מיט וואס זיי צו שפייזן און חתונה מאכן. עס זענען צוגעקומען צו אים מענטשן צוצורעדן אז ער זאל אנהייבן זיך צו באנוצן מיט דעם ספר. ער האט אבער נישט געוואוסט אז די שדים רעדן אים אזוי איין, און ער האט געמיינט אז זיין הארץ רעדט אים צו אז ער זאל זיך באנוצן מיט דעם ספר.

ווייטער האבן מיר געלערנט איבער די משפחות פון די רעדערס וואס די משפחה האט געמאכט א גלובל ביים קעניג אויף זיי, און דער קעניג האט זיי גע'הרג'ט. די רעדערס וועלכע זענען איבערגעבליבן האט דאס אויפגערגעגט, און זיי זענען געגאנגען און געמאכט א מרידה צווישן אלע רעדערס, און עס איז געווארן מלחמות מיט אלע קעניגן, און דורך דעם איז געווארן א ערד ציטערניש און די בוים איז באוואקסען געווארן און עס איז גארנישט איבערגעבליבן דערפון. און עס איז געווארן אזוי ווי עס וואלט קיינמאל נישט עקזיסטירט.

לערנען מיר פון דעם, טייערע קינדער, אז מען דארף זייער היטן דאס מויל. סתם רעדן איז ווי די רעדערס פון וואס דער רבי רעדט דארט אזוי שארף אז זיי ברענגען א חורבן אויף דער וועלט, מיר וועלן בויען דאס וועלט מיט גוטע ווערטער.

נאך אבות ובנים האט אליהו גערופן א צאל חברים און זיי אנטשלאסן מדינת געווען: "פון היינט שפילט נישט גרשון מיט אונז איך ראט ענק אז איר זאלט זיך דערווייטערן פון אים און זיך נישט דערנענטערן צו אים. ער קומט פון א משפחה פון - - - כ'ויל נישט זאגן וואס... און זיין טאטע, שוין בעסער אז מען רעדט נישט..."

וואו איז אהינגעקומען די גאנצע געלט פון די קפה פון געגנט? ס'איז די ארבעט פון גרשון'ס טאטע, אויך האט ער דערווייטערט קביעות'דיגע תורמים - בקצור, ער האט שוין געמאכט פאר די קפת העיר קאסע."

"יא, עפעס דערמאנסטו מיר, איך האב אויך עפעס געהערט", האט ירחמיאל צוגעלייגט, "אז די קאסע שטיצט כמעט נישט קיין נויט-באדערפניג. זיין טאטע האט זיך טאקע סתם אריינגעמישט און שוין געמאכט פאר די ארימעלייט, שוין, וואס דארף מען רעדן..."

אויך מענדל האט געמיינט אז ער דארף עפענען זיין מויל און זיך אנגערופן. "אלע פון די משפחה מיטן זיך אייביג אריין, און אויך גרשון מיט זיך אריין אין די חברה אויף צו טיילן די קארטלעך און גוטע זאכן..."

"זאל ער זיך דערווייגן צו צוקומען צו אונז, מיר גייען אים ווייזן די וועג..." האט מנשה צוגעשטימט.

דער אומשולדיגער גרשון איז ליידער געווארן ווי אין חרם פון אלע קינדער פון געגנט. די אויגן קוקן אויף אים, דאס מויל רעדט אויף אים, מען שעפשעט איבער אים. די שטאף שיסט, דאס פייער פלאקערט, אלע ווייזן אן אפן און באהאלטן - אז זיי זענען שולדיג אלע דאך פון זיך דערווייטערן פון זיי זיבעציג קילאמעטער אן צו פארטייטן מיט זיי א ווארט. זאלן זיי זיך שעמען זיי זאלן זיי זיך גיין.

די פרשה צופלאקערט זיך, און די משפחה אנטלויפט כמעט.

דער רב פון בית מדרש האט צוזאמענגערופן אלע קינדער פון געגנט, און זיי ערקלערט צוביסלעך וויאזוי עס ווערט א 'קליינע' טעות ביי א קליין קינד וואס האט עפעס געזען, און ער האט געמיינט אז ער פארשטייט, און פון יענע לשון הרע וואס ער האט גערעדט און פארשפרייט איבעראל, אט דאס איז וואס האט אנגעצינדן די פלאם פון ליגנט און שטאט חנם.

אליהו האט פארגאסן טרערן מיט בושה און תרטה. ער האט תשובה געטון

ספּוּרִי מַעֲשִׂיּוֹת מִשָּׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת

מַעֲשֵׂה ג' - דְּעַר הַיִּנְקַעֲדִיגֶעַר (6)

און הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וועט דיר העלפֿין. האט ער אזוי גיטאן.

וַיְהִי הַיּוֹם. איז דער מלך פון דער מדינה וואס דארט איז גיזעסין דאס אייניקיל פון דעם זקן. איז דער מלך קראנק גינארין.

האט ער זיך גיפארט מיט דאקטוירים. און זיי האבן אים גיט גיקענט טאן קיין רפואה. מחמת גרויסע היצען וואס איז גיווען דארט אין דער מדינה. דער איבער האבן גיט גיהאלפֿין די רפואות.

האט דער מלך פון דער מדינה גוזר גיווען אז יודין זאלן פאר אים מתפלל זיין. האט אונזער מלך גיזאגט. (דהיינו דער מלך פון שדים) באַשער דאס אייניקיל האט זיך כח צו נוצין מיט דעם ספר בקדושה. און ער נוצט פארט גיט דער מיט. דרום באדארפֿן מיר אים א טובה טאן.

און האט גייהיסן מיר אז איך זאל דארט ווערין א וואלקין. כְּדִי דער מלך (פון דער מדינה) זאל האבן א רפואה. פון די רפואות וואס ער האט שוין גינומען און פון די רפואות וואס ער וועט נאך נעמען.

און דאס אייניקיל האט דערפון גאר גיט גיוואוסט. און מחמת דעם בין איך דא גיווען א וואלקין. (דאס האט אלץ דערציילט דער וואלקין צום שלח).

דערנאך איז דער חכם גישטארבן. און דאס ספר איז גיגאנגען בירושה, און עס איז אן גיקומען צו זיין אייניקיל. און ער האט גיהאט כח צו נוצין דערמיט בקדושה. נאר ער האט גיהאט אמונה אין הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. און ער האט דערמיט גיט גינוצט. אזוי ווי דער זקן האט צוואה גילאזט.

און די מדברים (דהיינו די וואס זיי ריידן אן) וואס עס איז פאר האנדן צווישן די שדים. האבן אן גירעט דאס אייניקיל פון דעם זקן. באַשער דו האסט טעכטער גרויסע. און דו פארמאגסט גיט זיי מפרנס צו זיין און זיי חתונה מאכין. על כן פארי דין מיט דעם ספר.

און ער האט גיט גיוואוסט א זיי ריידן אים דאס אן. און ער האט גימיינט. אז זיין הארץ רעט אים דאס אן. איז ער גיפארין צו זיין זיידן אויף זיין קבר. און האט אים גיפרעגט. באַשער דו האסט גילאזט צוואה אז מען זאל גיט נוצין מיט דעם ספר.

נאר מיר זאלן אמונה האבן אין הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. היינט. רעט מיר אן דאס הארץ. איך זאל דערמיט נוצין. האט אים גיענפערט זיין זיידע (וואס ער איז גישטארבן) כאטשע דו קאנסט נוצין דערמיט בקדושה. איז בעסער א דו זאלסט האבן אמונה אין הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ און זאלסט דערמיט גיט נוצין

און דער וואס האט פֿריר ניט גיהאט קיין כֿח אין די פֿיס. איז זיי נאך גיגאנגען. און האט דאס אלץ גיהערט. האט מען אים גיבראכט צום מלך (דהיינו דעם וואס ער איז גיווארין א וואלקין האט מען אים גיבראכט צום מלך)

האט דער מלך גיהייסן. אז מען זאל ביי אים אפ נעמען דעם כֿח. און מען זאל אום קערין צו דעם מלך (וואס זיי האבן ביי אים דעם כֿח אוועק גינומען ווייל ער האט גיבויעט אויף זייער אורט כֿנ"ל)

האט מען אים אום גיקערט דעם כֿח. איז צוריק גיקומען דער זון פון די שדים (וואס דער פֿאטער און די מוטער האבן גיוויינט נאך אים כֿנ"ל) און ער איז גיקומען זייער אפגימוטשעט אן כֿח ווארין מען האט אים דארט זייער גיפייניגט.

האט עס אים זייער פארדראסן אויף דעם מכשף וואס ער האט אים דארט אזוינע יסורים אן גיטאן. האט ער אן גיזאגט זיינע קינדער. און זיין משפחה. אז זיי זאלן תמיד לאקערין אויף דעם מכשף.

און צווישן די שדים איז דאך אבער דא מדברים (דהיינו די ריידערס) זענען זיי גיגאנגען. און האבן אפ גיזאגט דעם מכשף. אז זיי לאקערין אויף אים. כֿדי ער זאל זיך היטן.

האט דער מכשף גיטאן תחבולות. און ער האט גירופן נאך מכשפים וואס זיי ווייסן נאך משפחות כֿדי ער זאל זיך היטן פון זיי. האט עס זייער פארדראסן דעם זון מיט זיין משפחה אויף די

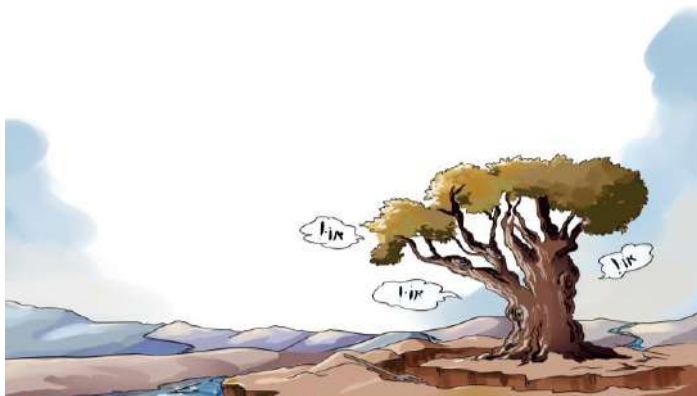
מדברים. נאך וואס זיי האבן אויסגיזאגט דעם סוד דעם מכשף.

אמאל האט זיך גיטראפן. אז זיי זענען אין איינעם גיגאנגען אויף דער ווארטע ביי דעם מלך, פון דער משפחה פון דעם זון. און פון די מדברים. זענען גיגאנגען די משפחה פון דעם זון און האבן גימאכט א בילבול אויף די מדברים האט דער מלך אויס גיהרג'עט די מדברים.

האט עס די איבריגע מדברים פארדראסן. זענען זיי גיגאנגען און האבן גימאכט א מרידה (דהיינו א גרויסע קריג) צווישן אלע מלכים. איז גיווארן צווישן די שדים הונגער און חלשות און חרב און דבר. און סע גיווארין מלחמות צווישן אלע מלכים.

און דורך דעם איז גיווארין ערד ציטערניש איז איין גיפאלין די גאנצע ערד. איז דער בוים גיווארין אן גיטרענקט גאר אין גאנצין. איז פון זיי (דהיינו פון די שדים) גאר נישט גיבליבען. און זיי זענען גיווארין גאר נישט. אמן.

אשרי האיש אשר לא הלה וכו' לא עמד ובמושב לצים וכו' והיה כעץ שתול על פלגי מים וכו' גאר די מעשה איז מרומז אין דעם קפיטל. ווער עס האט אויגן לאז זעהן און ווער עס האט א הארץ לאז פארשטיין. וואס אויף דער וועלט טוט זיך.

לאמיר זיין פאר הערן

די דריטע מעשה - דער הינקעדיגער (6)

- ד. וויאזוי איז געווארן א ערד ציטערניש דארטן?
- ☐ דורך די מלחמות וואס איז געווארן צווישן אלע קעניגן
- ☐ דורך די כישוף מאכערס וואס האבן געמאכט כישוף
- ☐ ווייל סאיז דארט נישט געווען געבויעט מיט שטארקע יסודות
- ה. וואס איז געבליבן פון די אלע שדים?
- ☐ סאיז גאר נישט געבליבען פון זיי
- ☐ זיי זענען געווארן גאר נישט
- ☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ו. אין וועלכע קפיטל איז מרומז די מעשה?
- ☐ קפיטל פ"ד אשרי יושבי ביתך
- ☐ קפיטל קי"ט אשרי תמימי דרך
- ☐ קפיטל א' אשרי האיש
- ז. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
- ☐ איינמאל
- ☐ צוויימאל
- ☐ איך האב געוואלט

- א. וואס האט דער אייניקל געטון ווען די מדברים האבן אים צוגערעדט צו נוצן דעם ספר?
- ☐ ער האט זיך נישט וויסענדיג געמאכט
- ☐ ער האט זיי אלע פארשיקט
- ☐ ער איז געפארן צו זיין זיידנס קבר און אים געפרעגט וואס צו טון
- ב. צו דען האט דער אייניקל פון דעם זקן געניצט דער ספר פון די שדים ביים סוף?
- ☐ ער האט זיך געניצט מיט דעם
- ☐ ער האט זיך נישט געניצט מיט דעם
- ☐ ער האט זיך געניצט מיט דעם אסאך צייט שפעטער
- ג. פארוואס האט נישט געהאלפן די רפואות פאר דער מלך וואס האט געוואוינט ביי די מדינה פון דער אייניקל?
- ☐ ווייל סאיז דארט נישט געווען קיין גוטע דאקטורים
- ☐ וועגן די גרויסע היצן אין די מדינה
- ☐ וועגן די גרויסע קעלטן וואס איז געווען דארט אין די מדינה

טיפער געטראכט

וואו זעט מען אין די מעשה אז אפילו די גוים זענען מכיר אין די גרויסקייט פון די תפילת פון די אידן? און אין וועלכע מעשה נאך, זעט מען די זעלבע זאך (אז אפילו די גוים זענען מכיר אין די תפילת פון אידן)?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

וועלכע ענין וואס ווערט דערמאנט אין די מעשה האט דער רבי געזאגט "ביי די וועלט איז עס א קליינע זאך און ביי מיר איז עס א גרויסע זאך"? אמונה (שיחות הר"ן ל"ג).

דעם רבינ'ס
אעשיות

להתודע ולהגלות אז איטלעכס ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, איז 'קודש' קדשים', לוטער 'סודות' התורה. מען זאל נישט מיינען: "אז דאס זענען חס' ושלום פראסטע מעשיות!"

צו ענטפערן בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5333372 צו באקומען דעם גליון אין מייל - m025345040@gmail.com